

Polen 2009

En tur til Gdansk Del 3

Portene fra havnefronten ind til byen

Sanne på vej ind i byen

Gdansk er en helt utrolig flot og velplejet by. Overalt er der rent og pænt, og alle slags butikker forefindes der. Alt i spisesteder, samt guld og sølvsmede, og smykkeforretninger. På Campingpladsens restaurant kostede en wienersnitzel med tilbehør ca 30 dkk, og en ½ liter fadøl ca 5 dkk.

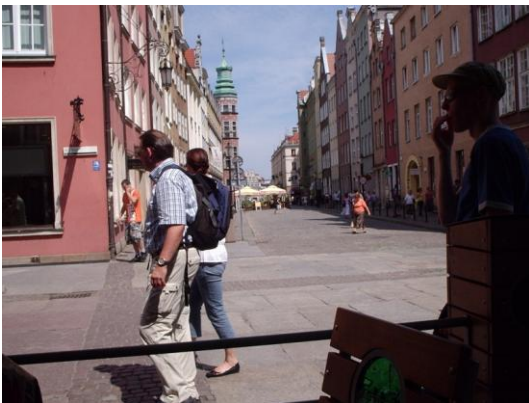
I Gdansk som lever meget af turister, er priserne lidt højere, men stadig i den billige ende. Men som i mange andre større byer, er der også de rigtig dyre spisesteder. Gdansk er en havne og værftby, og det meste af havnen inde ved byen, er omdannet til cafeer, spisesteder, og turistbutikker. Lidt længere ude fra byen blomstrer dog de store skibsværfter, og dominerer det hele. Herude er det ikke kønt, det roder og gammelt skibsaffald ligger i bunker i området.

Den gamle havnekran i Gdansk i baggrunden

Lidt billeder fra byen.

De næste billeder er fra Mariakirken i Gdansk, det er en stor og meget flot kirke, udsmykket efter alle kunstens regler. Der var nogle helt specielle ure derinde, som var genstand for meget opmærksomhed. Vi fandt aldrig ud af hvad det var for noget, eller hvad de viste, men hvis nogen ved noget om dem, er der i hvert fald nogle billeder herunder fra kirken og urerne.

Et af mange værft

Og her, skidt bunker i baggrunden.

Det var muligt at tage på en sejltur, ud af floden og se et gammelt fæstningsværk. Det var nu ikke noget for os, men sejlturen tog vi gerne. Det ville nok være en oplevelse for de fleste mindre børn, for det er ikke mindre end en tro kopi, af et gammelt sørøverskib. Rigtig flot bygget, sejler dog for motor i stedet for sejl, men godt håndværk, se selv.....

På tur med "black pearl"

I baggrunden kan lige anes skibet

På sådan en bytur, dem havde vi nu mange af, for det er svært at blive færdig med at se byen. Dels er den, som før omtalt, fantastisk flot, og en stemning af ro og fred, hersker her, så man slapper bare af, og afstresser helt naturligt.

Men det jeg ville skrive var, at på sådan en bytur, skal man jo også have lidt at smøre halsen med, så ind på en cafe, og de er ikke svære at finde, og slå bagdelen i sædet. En sød tjener, nydelig ung dame, i så meget lårkort, at der uden problemer var fri udkig til G-streng, og bar røv. Jaja, men sådan går de fleste unge polske piger klædt. Vi bestilte lidt at drikke, og derefter kaffe. Vi fik vores, tror det var juice, og et kort øjeblik efter, kom tjeneren med en kæmpe sandwich med tilbehør.

Æh, den var da vist ikke til os. Jo, det mente den søde tjener nu nok den var. Sanne prøvede og jeg prøvede at forklare hende at vi kun skulle have juicen, og kaffen. Nååå, ja, det forstod hun tilsyneladende godt. Og væk var hun. Vi gloede lidt på det her mad, og begyndte så på kaffen. Et øjeblik efter kom den søde tjener tilbage, med endnu en sandwich med tilbehør. Nej, den var da vist ikke til os, jo jo, det var vores tjener helt sikker på. Velbekomme, så åd vi dem da.

Efter en uges tid på Camping Stogi, og mange besøg i byen, var det ved at være tid til at begynde hjemturen. Inden vi starter beretningen herom, skal vi lige have en oplevelse, også fra det virkelige liv. Sanne er ikke så vild med at bruge toiletterne på polske campingpladser, og det er såmænd forståeligt nok. De kan være af meget svingende hygiejnisk standart.

Men på Stogi, var de sådan rimelige. Så Sanne, ville spare mig for at rende og tømme prutkasse, så hun besluttede at bruge pladsens faciliteter. DOG BLEV DET KUN TIL ÉN GANG..

Jeg skal da ærlig indrømme, jeg blev noget overrasket da Sanne sagde, ” jeg går lige på toilettet” ”Jamen det er da fint,” svarede jeg, tog en kold fra køleren, og lænede mig tilbage i stolen. Der går jo lidt tid førend hun er tilbage. NEJ, det varede ikke længe før hun kom i rask trav retur. På ansigtsudtrykket at dømme var noget sket, noget gået rivende galt. Jeg sad helt stille, ingen bemærkninger nu, det ville være rigtig dumt. Jeg dristede mig til at rømme mig, og så..... De forbandede lokummer, jeg vidste jeg skulle have ladet være, hvæsedes hun. Øh, hva da, spurgte jeg.

Jo, sagde hun. Jeg kommer ind, og får bøvlet mig ned og sidde, (toiletrummet er ikke ret stort), og skal lige til at tisse. Hvad sker så, det toiletsæde var slet ikke sat fast, så bedst som jeg sad der, gled sædet ud til siden, og mig med, for til sidst at ramme gulvet med et brag. Så sidder man der på gulvet med brættet under, i bar røv og viklers, og aner ikke i nuet, hvad der lige skete.

Hold da kæft, vi fik grinet af den oplevelse, jeg kan jo lige se det for mig.

Det var jo det, så prutkassen skulle tømmes alligevel. Men hvor gør man lige det, jo følg skiltene i skoven.....

Sådan er det så nemt, følg de blå skilte på træerne, og pludselig er der et hul i jorden med en trælem over. Op med lemmen, nyd aromaen, hæld ud, skyl, ryst, hæld ud, så kan man ikke holde vejret længere, og er på vej væk. Ingen ben i det, blot man er hurtig. Så campist, kend din prutkasse, man ved aldrig hvornår det skal gå stærkt.